

[Tom Behnke]

fremmøde, hvis det hele pludselig bryder sammen for den enkelte. Ifølge forslaget skal staten betale hele 75 pct. af udgifterne, og det vil animere amterne til at bevare mulighederne for selvmøderprincippet. Om det så skal være i en periode på 30, 60 eller 90 dage er underordnet for os. Princippet er helt fint.

Endvidere stryger man fire paragraffer i den eksisterende lovgivning, og det er jo lige Fremskridtspartiets politik. Her er det mødre hjem og svangrehjem, der ophæves som selvstændige institutionstyper og lægges ind under de øvrige institutioner. Det er også helt fint.

Forslaget vil samtidig medvirke til at samle de socialt dårligt stillede op i stedet for blot at give dem en pakkeløsning og lade dem passe sig selv. Man går målet ind i den enkeltes muligheder for at komme på ret køl igen og blive i stand til at klare en selvstændig tilværelse igen, altså en opfølgning på den dagsorden, som vi lige har vedtaget.

Alle disse elementer i lovforslaget tiltaler Fremskridtspartiet overordentlig meget.

Bente Juncker (CD):

I CD er vi ikke enige i den finansieringsform, som ministeren har lagt frem her. Vi mener stadig, det er vigtigt, at staten har et ordentligt og fast greb i området, og vi mener også, at hvis det endelig skulle komme dertil, at det var kommunerne, der fik ansvaret, ville kommunerne prioritere området allerlavest. De har rigeligt af andre ting at se til.

Så vi ser frem til, at vi stille og roligt får fundet frem til, hvordan finansieringsreformen skal være, og at vi kan drøfte det i løbet af det nye år.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan nogenlunde tilslutte mig det, som CD's ordfører, fru Bente Juncker, sagde.

Set i lyset af den debat, vi havde tidligere på dagen, er det måske ikke det rette tidspunkt for at lave de store finansieringsreformer, når vi ikke ved meget præcist, om der kommer en mere positiv indsats ud af det. Jeg føler mig ikke fuldstændig overbevist om, at det vil være tilfældet her, men på linje med CD's ordfører synes jeg, vi skal diskutere det under udvalgsarbejdet.

Jeg har studeret nogle af bemærkningerne til lovforslaget. I FN er det jo sådan, at kvinder

behandles under gruppe 2 sammen med unge og handicappede, og her kan man se, at nye brugergrupper er kommet til, såsom kvinder, stof- og alkoholmisbrugere, mennesker med psykiske lidelser, førtidspensionister osv., så vi kommer ind i mange interessante sammenhænge. Der er nok også nogle, der skal forsøge en lidt mere generel gennemlæsning af bemærkningerne, for det er ikke altid helt klart, hvilke grupper der henvises til. Men nu har jeg bare gjort opmærksom på et enkelt lille punkt . . . (*Kommentar fra salen*). Ja, vi har vedtaget, at de skal have lov til at være, som de har lyst til – der kom en bemærkning fra undervisningsministeren; det vil jo ikke fremgå af referatet, at det var den, jeg svarede på her, men jeg takker for dette bidrag til debatten.

I øvrigt synes jeg, at når vi diskuterer de her ting, skulle vi nok også overveje, hvad det er for nogle penge, det handler om. Det er jo meget fint, at vi siger, at man skal have nogle penge til udbetaling, men så vidt jeg kan se, skal man faktisk kende nogle steder, hvor man kan slå efter, hvad det egentlig er, man får i øjeblikket, og hvor meget det egentlig er, når det drejer sig om de kontante beløb.

Så inden vi taler meget principielt og generelt, kan der være god mening i, at vi helt konkret finder ud af, hvilke beløb det drejer sig om, og hvad vi får ud af det. Hvis omlægningen, hvor man fremover skal betale selv, rent faktisk fører til, at nogle mennesker, der burde være på en eller anden institution – jeg er godt klar over selvmøderprincippet og alt det dér – i virkeligheden forsvinder fra institutionen af økonomiske grunde, kan det godt være, at det bliver meget dyrere for samfundet i det lange løb. Og derfor synes jeg også, at vi skal diskutere tingene lidt kontant på dette felt, og det skal naturligvis ske i forbindelse med det udvalgsarbejde, vi tager fat på i begyndelsen af januar 1993.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som det også er sagt tidligere på dagen, kan Kristeligt Folkeparti ikke medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag. Vi mener, at det er en meget dårlig løsning, især økonomien i forslaget og kommunernes engagement i det kan vi overhovedet ikke være med til.

Fru Jytte Hilden kom med en god idé, nemlig at høre institutionernes mening om forsla-